

1 Tess 2 - preek - NGKE - 12-11-2017

Thema: God in ons midden: 3. TomTom

Afgelopen woensdagavond hadden we GOW¹-groep over 'twijfel door schaamte'
Je zou je zomaar kunnen gaan schamen voor dat van thuis meegekregen geloof.
Want dat geloof maakt jou abnormaal op dit moment.

We vinden het allemaal moeilijk tegen de gangbare mening in te gaan.
(Of niet soms?) Sommige dingen vind 'men' niet horen, dat voel je.
Hoe moeilijk dat is?
Moet je eens zien hoe gevoelig we zijn voor wat anderen doen

In een oud Candidcamera (Bananasplit) filmpje zie je hoe gevoelig mensen in de lift voor het gedrag van de meerderheid zijn. Mensen die niet weten van de stiekeme afspraak van de meerderheid van de liftpassagiers passen zich aan hun vreemde gedrag aan. Zie hier het [filmpje](#)

Zo kwetsbaar zijn we dus.
Als we alleen maar de mening van de meerderheid zouden kennen,
zouden we ons daar op den duur gemakkelijk bij aan gaan passen.

¹ GOW = Geloofgesprekken Op Woensdag

Thema: God in ons midden: 3. TomTom+

Alleen de heel sterken en de heel heel eigenwijzen zouden dat niet doen.

Daarom hebben we de Woorden van onze God,
laat ik zo de Bijbel maar eens noemen.
Door de woorden van onze God kunnen gewone mensen
het ook volhouden, desnoods tegen de stroom in.

In de woorden van Paulus aan Timoteüs:
*(16) Gods Geest leeft in al die bijbelwoorden. Ze leren je de waarheid kennen.
Ze sturen je terug van de foute wegen in je leven en helpen je de goede weg te zoeken.
En ze trainen je in het leiden van een goed en eerlijk leven.
Met die woorden maakt God je namelijk duidelijk wat juist en goed is.*

Is dat ook zo met de woorden die we in deze brief van Paulus gelezen hebben?
Die brief die hij schreef aan de gemeenteleden in Tessaloníki.
Of bevat deze brief eigenlijk alleen maar een boodschap voor de mensen die hem toen als eersten
ontvingen.

Wat leer je hiervan?

Wat moet je afleren?

Wat leer je voor je levenshouding?

We stellen deze vragen van Paulus uit de brief aan Timoteüs aan dit gedeelte uit de brief aan de
Tessalonicenzen.

Laat ik beginnen met het tweede vraag.

Wat leer je hiervan af?

Dit gedeelte van de brief leert je af te denken dat wanneer je tot je geloof komt je een gezegend
mens bent.

Tenminste dat de zegen van je geloof betekent dat je dus gezond, welvarend en stabiel bent.

Paulus had het helemaal niet gemakkelijk als dienaar van de Heer (2).

In Filippi, de plaats waar hij vandaan kwam, toen hij voor de eerste keer Tessaloníki bezocht, had
hij grote problemen gehad.

Aangeklaagd door inwoners van de stad die zich door hen benadeeld voelden, waren Silas en hij
in het openbaar gezeseld en in een donkere cel gesmeten.

Op een best wonderlijke manier waren ze er ook weer uitgekomen.

Maar ze moesten de stad Filippi wel zo snel mogelijk verlaten. (Han. 16, 12v)

Dus kwamen ze niet met een mooi verhaal in Tessaloníki aan.

‘Kijk eens hoe gezegend we zijn.

We hebben altijd volop te eten, kennen geen ziekte, en kennen alleen maar voorspoed.

Wordt ook christen, het werkt! Echt, kijk maar naar ons.’

Dat was gewoon niet zo

En in Tessaloníki blijven de problemen ook.

Mensen uit de Joodse gemeente werden jaloers op Paulus.

En probeerden hem in een slecht daglicht te zetten bij de bestuurders van de stad (Han. 17, 1 e.v.)

Paulus' medewerkers werden van hun aanklachten vrijgesproken.

Maar de opschudding in de stad was inmiddels zo groot,
dat Paulus en Silas wel moesten vertrekken naar een naburige stad Berea.

Daar werden ze goed ontvangen en kregen ze veel gehoor, ook in de Joodse gemeente.

Maar toen leden van de Joodse gemeente in Tessaloníki daarvan hoorden,
ruiden zij de boel in Berea ook weer op.

Paulus moest weer vluchten.

Als je verder doorleest dan ontdek je dat dit normale dagen uit Paulus' leven waren.
 In 2 Cor 11 (vanaf v23) kun je er over lezen.
 Moeilijkheden volgden Paulus als een schaduw in zijn werk.

...

Laat dat eens tot je doordringen, dat was dus normaal voor Paulus.

Je zou kunnen zeggen.
 'Nou ja, Paulus is een bijzondere christen, hij moest heel veel verduren.
 Maar dat geldt natuurlijk niet voor alle christenen.'
 Nou..., de mensen die Tessaloníki tot geloof kwamen, kregen het op hun beurt ook weer zwaar.
 Dan kun je lezen in Han. 17.
 Hun stadsgenoten gingen ook hen te lijf.
 Ze werden vervolgd,
 en het zou best eens kunnen zijn dat er onder hen doden gevallen zijn (15).
 En toch blijft hun geloof, ondanks de moeilijkheden.
 Maar het is wel 'ondanks'.

Dit is niet alleen iets van die tijd.
 Christenen dragen hun kruis achter dat van Christus aan.
 Dat kan lijfelijke vervolging betekenen.
 Ga maar kijken bij Open Doors.
 Dat kan ook de geestelijke druk zijn.
 En daar weet je -als het goed is -zelf alles van.
 De ervaring dat je als christen steeds abnormaler wordt in de ogen van de anderen.
 Als je hier in Ermelo woont valt het nog wel mee,
 maar zodra je Utrecht bent of in Amsterdam, dan merk je het volop.
 Dat ze jouw normen belachelijk vinden.
 'Jij mag zeker niks'
 en jouw waarden soms wel mooi, maar onhaalbaar en ook wel vreemd.
 Als mensen eenmaal ontdekken dat je christen bent, wordt je reputatie er meestal niet beter op.
 En je leven wordt er ook niet direct gelukkiger van.
 Niet in de zin van wat mensen als gewoon geluk beschouwen, tenminste.

Krap bij kas zitten, ja, zelfs schulden maken, chronisch ziek worden, gehandicapt raken , psychisch in de knel raken,
 het kan een gelovige christen net zo goed overkomen als de anderen.
 De zegen van het geloof in dit leven is iets anders dan: gezond, welvarend en stabiel zijn.
 Dat kun je van Paulus en van de Tessalonicenzen leren en ook afleren dat wel te verwachten.

Ik heb de indruk dat dit tegenwoordig toch wel meer gedacht wordt onder christenen.
 En sommige christelijke sprekers wekken die indruk ook:
 'geloof en wordt welvarend!' (Joseph Prins)
 Het is niet waar, dat leer je hier af.
 Gelovigen krijgen moeite met hun geloof omdat ze het zwaar hebben.
 Hoezeer ik met hen meeleeft en hen een gelukkig leven gun.
 Ik zeg het met klem: leer af dat te verwachten, dat er een einde komt aan je moeilijkheden omdat je gelooft.
 Dat je geloof jou en je dierbaren gezond, welvarend en stabiel maakt.

Gelovige christenen hebben het juist vaak zwaarder.
 Juist vanwege hun geloof,

maar ook anders worden ze aangevochten door ziekte en moeite in hun leven.
 Paulus schrijft hier openlijk over de invloed van satan (18)
 Hoeveel we daar ook niet van kunnen begrijpen,
 we mogen we wel van uit gaan dat we aangevochten worden.
 Eerst wel...
 Dus ga je maar vanuit dat je moeilijkheden meemaakt als je christen bent.

Wat leren we hiervan?

”Iedereen wil bij het winnende team horen”, zeggen we wel eens.
 En zo werkt het ook vaak hè.
 Dus zal het Paulus wel niet zo goed gaan.
 Hij vlucht van plaats tot plaats.
 Maar dat is niet zo.

Het evangelie heeft grote aantrekkingskracht en geeft ook kracht.
 Ondanks de mishandelingen en beledigingen (2),
 die Paulus en zijn medewerkers te verduren hebben,
 blijven ze gemotiveerd om het aan anderen door te geven.
 En dat halen ze maar niet uit zichzelf, die motivatie en die moed komen van God.

Dit zijn maar niet mensen die leuren met een mooie boodschap.
 Die je de hemel op aarde beloven als je maar doet wat zij zeggen.
 En die je grote winst beloven als jij maar een klein beetje in hen investeert.
 Mensen die allemaal mooie dingen over je zeggen:
 ‘Ik zie een grote toekomst voor jou’,
 ‘jij zult heel belangrijk voor het Koninkrijk worden.’
 Je wilt ze o zo graag horen.
 Maar uiteindelijk worden zij er alleen zélf beter van.
 We kennen ze nog steeds: ‘broodprofeten’ noemen we ze.
 Hun prediking in hun verdienmodel.
 Het geld komt soms letterlijk met bakken binnen.

Ook Paulus en Silas werden daarvan beschuldigd.
 Maar zij kunnen dat heel gemakkelijk weerleggen
 ‘Wij proberen mensen niet te bedriegen om er zelf beter van te worden (3)’
 Wij hebben mensen nooit naar de mond gepraat (5).
 Vaak vertellen we hen wat ze niet willen horen (je bent zondig, bekeer je),
 maar wat wel goed voor ze is.
 En we zijn er zelf niet beter van geworden .
 Wij hebben ons zelf niet als belangrijk voorgedaan om zo beroemd te worden (8).
 We hebben er op een andere manier ook niet aan verdiend.
 We hebben immers zelf in ons levensonderhoud voorzien
 -dag en nacht gewerkt zelfs-
 (Paulus was leerbewerker)
 En hebben jullie -terwijl we aan het werk waren- het evangelie doorgegeven (9)
 (‘Op die manier...)

Paulus en zijn team kwamen in Tessaloníki,
 niet als stel slimme zakenlieden met een mooi glad verhaal.
 Maar als vluchtelingen met een boodschap die ze met grote sympathie brachten.
 Toegewijd, oprecht en zuiver waren hun woorden én hun houding (10).
 Ze straalden bewogenheid uit.
 ‘we waren als een vader voor zijn kinderen’ (11), schrijft Paulus.

Een vader die zijn kinderen het allerbelangrijkste wil meegeven.
 De mensen van Tessaloníki waren geen 'klanten' maar... 'kinderen' voor hen.
 En die warmte komt over.
 En dan zie je het wonder gebeuren:
 hun enthousiasme over het evangelie
 en hun bewogenheid met de mensen,
 laat een vlam overslaan.
 De kracht van God straalt door hen naar buiten.
 En zo beleven velen in Tessaloníki het ook:
 als een boodschap die rechtstreeks van God komt.

En dat leer je hiervan.
 Je hoeft geen mooi verhaal te kunnen vertellen,
 waar het succes van afstraalt om anderen daarmee te bereiken.
 En je hoeft jezelf niet mooier voor te doen om geloofwaardig te zijn.
 In de boodschap van God komt een kracht, warmte en en bewogenheid mee,
 die zelfs nog overkomt in een klimaat van spot en tegenwerking.
 Dat is Gods liefde en die breekt door alles heen
 en mensen gaan er onder invloed van die kracht toch in mee,
 Zelf als dat betekent dat het er eerst niet beter op wordt voor hen.
 Dat bleek in Tessaloníki (14/15), zij krijgen met dezelfde tegenwerking te maken als Paulus.

Levenslessen

De situatie van christenen nu gaat steeds meer lijken op die van de christenen toen.
 De tijd van vanzelfsprekend christen-zijn is voorbij.
 We leven in de marge van een samenleving die niet zoveel van christenen moet hebben.
 Maar dat betekent niet dat de christenen het aan het verliezen zijn.
 Maatschappelijk succes heeft nooit zo goed bij ons gepast.
 Je leert hier af te verwachten dat geloven 'de hemel op aarde' betekent.
 We kunnen eerder tegenwerking verwachten en daar hoef je niet verbaasd over te zijn als dat nu
 weer gebeurt.
 Je leert hier dat de boodschap van de Heer het niet hoeft te hebben van show en
 verkooptechnieken,
 maar dat er een kracht in meekomt die aantrekkelijk is voor mensen.
 Omdat Gods liefde en bewogenheid er in mee komt.
 Gods Geest er in leeft.

Als dat zo is betekent dat ook iets voor je levensstijl.
 Als ontvangers van de boodschap leer je onderscheiden tussen echte en onechte christelijke
 leiders:
 Het gaat niet om de mooie verhalen en de successtory's,
 het gaat zeker niet om die christelijke leiders zelf.
 Als het goed is speelt er geen geld en eigen eer mee,
 maar merk je hun oprechte liefde en bewogenheid.
 en hun oprechte zorg om het evangelie te kunnen doorgeven.
 Als het goed is, voel je door hen heen de kracht en de liefde en de bewogenheid van God.
 Dat leer je als luisteraars

Als brenger van de boodschap,
 en iedere christen is regelmatig ook brenger van de boodschap,
 stelt het je gerust: de kracht hoeft niet in jou te zitten,
 maar zit in de boodschap zelf.

de Geest van God komt er immers in mee.
Laat het woord zijn werk maar doen.
Maar je leert ook dat je woorden er niet alleen toe doen,
maar juist ook je levenshouding:
je oprechtheid, je liefde, je toewijding, je en je puurheid.
Dat is de invloed die Gods kracht op je heeft,
dat is wat de Heer van je wil,
en dat is karakteristiek voor een christen,
dat je God kunt horen in je woorden en zien in je leven.
Zo kunnen mensen zien dat het van God komt.

En zo zie je hoe zo'n oude brief van Paulus aan mensen die allang niet meer leven als je er de juiste vragen aan stelt toch een boodschap heeft voor ons.
Een TomTom+ voor ons leven is.

Je moet het parafaseren
met andere woorden nazeggen,
in je eigen leven.
Maar dan spreekt het nog altijd.

Amen.